

Sasja Velt op de drempel van Duitse doorbraak

NvH N 16-1-97

Ze krijgt er de tranen van in de ogen en een brok in de keel, Sieka Velt uit Vlagtwedde. Haar dochter Sasja (eigenlijk heet ze Trijnie, maar ze houdt er een artiestennaam op na) zingt dat prachtige lied van het zeehondje zo mooi. "Ze heeft iets in haar stem waar ik een kluit van in de keel krijg," mompelt Sieka (vroeger was haar artiestennaam Siska). "Als een zeehond eens vertellen kon/hoe hij vroeger in schoon water zwom/gevoeg vis en plankton in de zee/toen waren wij allemaal te-vree/maar die tijd is allang voorbij/het leven wordt slechter hier voor mij/ik vraag mij af hoe of dat komt/ook de vissen zijn niet meer gezond". En het refrein van de aanklacht van het zeehondje: 'Waddenzee, mooie zee, mijn zee, bijna is het een do-de zee'. "Kippevel komt ervan op mijn armen, zo mooi klinkt het als Sasja het zingt." Razend trots is de inmiddels eenenveertig jaar jonge Groningse zangeres uit het Oost-Groningse. Vroeger kreeg ze de zalen stil met het lied, de vertelling van het zeehondje over de vervuilende Waddenzee, en nu bereikt Sasja hetzelfde weer.

Boven het maaiveld

door Roel Toering

Twaalf jaar geleden stopte ze abrupt met zingen. Sieka kreeg een acute virusaanval op haar stembanden. Volle zalen kreeg het vrolijke mens plat. Altijd kreeg ze de stemming erin. "Terwijl ik af en toe best zorgen had, net als iedereen. Maar ja, als artiest moet je altijd vrolijk zijn, hè." En daarom had ze er geen echt probleem mee om te stoppen. "Ik vond het allang mooi." Maar de mensen die naar Sieka kwamen, wilden ook wel graag naar een mooi lied luisteren en als ze 'De Waddenzee' zong, werd het altijd muisstil. Nu zingt ze nog af en toe. Pas nog trad ze op bij de reünie van haar oude orkest Espada. "Het kriebelt zo nu en dan nog wel, hoor." Ze herinnert zich haar eerste orkest, de Rinaldo's, waarmee ze een single opnam en een zilveren ster won. "Met de Nightbirds maakten we

zelfs twee lp's en veertien singletjes. Dat was een prachtige tijd." Nog steeds lepelt ze met groot gemak de teksten die ze toen zong uit haar hoofd op. Nederlands, Engels, Gronings, Duits, alles door elkaar.

Dochter Trijnie krijgt dat nu als Sasja ook ver elkaar. Ze had als twaalfjarig schoolmeisje al van die uitgesproken muzikale gaven. Urenlang zat ze op de gitaar te spelen en steeds opnieuw hetzelfde liedje: Ein bischen zufrieden. "Ze zong tot vervelens toe." Ze leerde zichzelf het spel, want notenlezen kon ze niet en nu nog steeds niet. Maar dat heeft haar nooit tegengehouden. Sterker nog, Sasja is bezig met een schitterende carrière, die over enkele weken wel eens een beslissende richting uit zou kunnen gaan.

Toen Sasja zestien was had ze haar eerste optreden, ge-

steund en bijgestaan door moeder. Ze ging naar een talentenjacht van de AVRO in Emmen. De muziek werd op een bandje gezet en een week van de voren kreeg ze pas te horen wat haar te wachten stond. Ze won geen prijs; werd vierde en bij een volgende uitnodiging derde, maar haar zangcarrière begon toen wel. Zes jaar geleden kreeg ze haar eerste optreden op t.v. "Ik mocht meedoen met het NCRV-programma Goud van Oud van Frank Marsmeijer." Haar ouders hadden een bandje opgestuurd met een liedje van Sasja en ze had zich opgegeven als regiotopper. Ze zong moeders liedje 'De Zwerver' en brak daarna helemaal door. Er werd een prachtige video-opname gemaakt die ze nu nog steeds hebben.

Van tevoren had ze zo'n voor gevoel dat ze de t.v. zou halen. De dames Velt blijken namelijk ook nog over een bepaalde vorm van paranormale begaafdheid te beschikken. "Ik vraag wel eens aan mijn moeder of ze ook ergens van gedroomd heeft," vertelt Sasja. Maar de laatste weken is er iets bijzonders aan de hand in huize Velt. De zenuwen gieren door het huis, Sasja zit de hele tijd met haar armen gevouwen voor haar buik, alsof ze zich ergens heel erg zorgen over maakt. Een eigenlijk is dat zo. Er staat namelijk iets spannends op het spel, waar de NCRV-video een hele grote rol in speelde.

Sasja is namelijk uitgenodigd om mee te dingen naar een t.v.-optreden van het Duitse ZDF-programma Hitparade van Uwe Hübner. Dit muziekprogramma is razend populair in Duitsland en tot ver over de grenzen. Iedere maand wordt een winnaar uitgekozen uit een paar inzendingen en wie wint mag meedoen aan de se-

■ Sieka Velt (links) krijgt een brok in haar keel als haar dochter Sasja zingt.

© Hans Banus

lectie voor volgende maand. In oktober vorig jaar werd via de t.v. gevraagd naar nieuwe inzendingen en moeder Sieka stuurde heel brutaal de video op. "Trijnie, doe heurst wat," voorspelde moeder Sieka en ja hoor, op 1 januari kregen ze 's avonds ineens een telefoontje van Peter Sebastian uit Duitsland. Van de duizenden inzenders waren vijf uitgekozen en Sasja zat ertussen! Uit Zwitserland, België, Oostenrijk, Duitsland en Nederland dongen artiesten mee aan de verkiezing maar Sasja eindigde bij de laatste vijf.

De vijf finalisten moeten op maandag 27 januari voor een dertig man sterke vakjury live zingen. Daaronder zitten bijvoorbeeld Vicky Leandros en Johnny Still. Er is geen publiek, alleen de juryleden en de naaste familieleden. Die ene winnaar mag dan op de t.v. optreden. Ze weten nog niet in welk programma dat zal zijn. Dat horen ze komende zondag, tijdens de voorbespreking in Hamburg. Die reis moeten ze ook nog maken. Zou Sasja het halen? Ze durft niet aan haar moeder te vragen of

die al iets gedroomd heeft en zelf durft ze zich ook niet op haar voorgevoel te concentreren. Maar eigenlijk kan ze wat haar carrière betreft al niet meer kapot. Peter Sebastian van Toi, Toi, Toi-records heeft haar namelijk al een platencontract aangeboden. De kans is groot dat ze een goede toekomst tegemoet gaat. "Maar ik denk niet in geld," zegt Sasja. "Het gaat me om de muziek en dan zijn de centen mooi meegenomen. Alleen één ding," stipt ze aan, "ik laat me geen oor aan naaien."

"Ik kan me nog niet voorstellen dat ik uitgekozen ben bij de talentenjacht," herhaalt Sasja nerveus. "Peter vertelde dat de postzakken 'bis zum Dekke' lagen, tot aan het plafond. Het is toch wel een hele eer. Maar ik doe mijn best," zegt ze à la Tonny de Jong. "meer kan ik niet. Ik zal alles geven en het resultaat? Dat zien we wel." Als alles goed gaat, zal ze de dag na de uitslag op de t.v. verschijnen. "We zien het wel," klinkt het weer, toch weer echt Gronings' nuchter. "Maar het is wel een mooie kans. Net een sprookje